

Andrzej Cetera

Wojnicz, st. 3, gm. loco, woj.
tarnowskie, AZP 105-65/20

Informator Archeologiczny : badania 31, 101

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wierchuca Nagórna, st. 3, gm. Drohiczyn, woj. białostockie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

WOJNICZ, st. 3, gm. loco, woj. tarnowskie, AZP 105-65/20

- osada z epoki brązu
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich)
- osada wczesno- i późnośredniowieczna

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 17 września do 10 października przez mgr. Andrzeja Ceterę (Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Wojnickiej w Wojniczu). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Stanowisko położone na wyodrębnionej formie terenowej, na lewej terasie Dunajca, około 250 m na zachód od wałów grodziska, jest w znacznym stopniu zniszczone i zagrożone rozwijającą się zabudową. Założono 4 wykopy: nr I-III we wschodniej, stokowej części stanowiska, IV na kulminacji cypla. Łącznie przebadano powierzchnię 1 ara.

W wykopach nr I-III uchwycono 3 poziomy akumulacji warstwy kulturowej: średniowieczną, wczesnośredniowieczną i kultury przeworskiej. W wykopie I odsłonięto i wyeksplorowano obiekt nr 1 o charakterze bruku, datowany na XIII-poł. XIV w., oraz jamę (2/97) wypełnioną materiałem kultury przeworskiej z wczesnego okresu wpływów rzymskich. W wykopie IV wystąpiło 8 obiektów – ich stropy odsłonięto na głębokości 40 cm, natomiast maksymalne zagłębienie sięgało 200 cm. Stanowisko ma charakter wielowarstwowy, co wymuszało stosowanie stratygraficznej metody eksploracji obiektów. Obiekty nr 7, 7A, 8, 12, datowane na schyłek wczesnego średniowiecza, wkopane były w obiekty kultury łużyckiej o charakterze jam. Obiekt nr 11 był półziemianką mieszkalną z dwoma poziomami użytkowymi, do której prowadziło wejście w formie „korytarzyka” i drążonych w lessie stopni. Obiekt ten datowany jest na wczesną epokę brązu, prawdopodobnie wiązać go można z kulturą mierzanowicką. Obiekty ze schyłku wczesnego średniowiecza tworzyły wyraźne skupisko, może rodzaj zagrody. W obiektach nr 7 i 7A, pod ich poziomami użytkowymi, znajdowały się charakterystyczne jamy piwniczne, w przekroju gruszkowate, z wypalonymi ściankami.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Towarzystwie Przyjaciół Ziemi Wojnickiej w Wojniczu.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Zeszytach Wojnickich”, nr 1, 1998 r.

Badania będą kontynuowane.

ZAGÓRZYCE, st. 4, gm. Kazimierza Wielka, woj. kieleckie, AZP 98-62/-

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury mierzanowickiej, faza wczesna (wczesna epoka brązu)
- osada kultury trzcinieckiej, faza klasyczna (starsza epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej (V okres epoki brązu - okres halsztacki, faza D)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu i październiku przez mgr. Jacka Górskiego (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 625 m².

Badania objęły teren częściowo wyeksplataowanej „dzikiej” piaskowni. Ponieważ warstwa piasku nie była zbyt miększa, na dość równym dnie wybiły się (na głębokości od 50 do 80 cm) zauważono ciemne plamy ziemi. Po oczyszczeniu terenu wyróżniono 9 obiektów archeologicznych. Ponieważ zachowały się tylko części przydenne trudno jest określić ich pierwotny kształt. Udało się ustalić przynależność kulturową 8 jam (3 przynależą do kultury pucharów lejkowatych, 1 do kultury trzcinieckiej, 4 do kultury łużyckiej). Z powierzchni stanowiska i kilku niewielkich piaskowni zebrano bardzo liczne zabytki wymienionych kultur oraz ceramikę typową dla kultury mierzanowickiej.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie, dokumentacja w PSOZ w Kielcach.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane w miarę potrzeb.